

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 16 octombrie 2008 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de High Court of Justice (Chancery Division — Regatul Unit)) — Canterbury Hockey Club, Canterbury Ladies Hockey Club/Her Majesty's Commissioners of Revenue and Customs

(Cauza C-253/07) ⁽¹⁾

(A șasea directivă TVA — Scutiri — Prestări de servicii legate de sport — Prestări de servicii efectuate în favoarea persoanelor care practică sportul — Prestări de servicii efectuate în favoarea unor asociații fără personalitate juridică și a unor persoane juridice — Includere — Condiții)

(2008/C 313/10)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

High Court of Justice (Chancery Division)

Părțile din acțiunea principală

Reclamante: Canterbury Hockey Club, Canterbury Ladies Hockey Club

Pârât: Her Majesty's Commissioners of Revenue and Customs

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — High Court of Justice (Chancery Division) — Interpretarea articolului 13 secțiunea A alineatul (1) litera (m) din A șasea directivă 77/388/CEE a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri — sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare (JO L 145, p. 1) — Scutirea anumitor prestări de servicii strâns legate de sport sau de educația fizică — Noțiunea „persoane care practică sportul sau educația fizică” — Domeniu de aplicare *ratione personae*

Dispozitivul

1) *Articolul 13 secțiunea A alineatul (1) litera (m) din A șasea directivă 77/388/CEE a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri — sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare trebuie interpretat în sensul că se referă, în cazul persoanelor care practică sportul, și la prestările de servicii efectuate în favoarea unor persoane juridice și a unor asociații fără personalitate juridică, în măsura în care — ceea ce îi revine instanței de trimitere să verifice — aceste prestări sunt strâns legate de sport și esențiale pentru desfășurarea acestei activități, sunt efectuate de organizații fără scop lucrativ, iar beneficiarii efectivi ai prestărilor respective sunt persoane care practică sportul.*

2) *Expresia „prestarea anumitor servicii strâns legate de sport”, din cuprinsul articolului 13 secțiunea A alineatul (1) litera (m) din A șasea directivă 77/388/CEE, nu autorizează statele membre să limiteze scutirea prevăzută de această dispoziție cu privire la destinarii prestărilor de servicii în cauză.*

⁽¹⁾ JO C 183, 4.8.2007.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 16 octombrie 2008 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Bundesgerichtshof — Germania) — Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände — Verbraucherzentrale Bundesverband eV/deutsche internet versicherung AG

(Cauza C-298/07) ⁽¹⁾

(Directiva 2000/31/CE — Articolul 5 alineatul (1) litera (c) — Comerț electronic — Furnizor de servicii prin intermediul internetului — Poștă electronică)

(2008/C 313/11)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesgerichtshof

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände — Verbraucherzentrale Bundesverband eV

Pârât: deutsche internet versicherung AG

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Bundesgerichtshof — Interpretarea articolului 5 alineatul (1) litera (c) din Directiva 2000/31/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 8 iunie 2000 privind anumite aspecte juridice ale serviciilor societății informaționale, în special ale comerțului electronic, pe piața internă (directiva privind comerțul electronic) (JO L 178, p. 1, Ediție specială, 13/vol. 29, p. 257) — Prestator de servicii care oferă aceste servicii exclusiv prin internet indicând pe site-ul său doar adresa de poștă electronică și punând la dispoziția destinatarului un formular pentru a adresa întrebări în scris — Necesitatea ca acest prestator de servicii să indice și un număr de telefon?

Dispozitivul

Articolul 5 alineatul (1) litera (c) din Directiva 2000/31/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 8 iunie 2000 privind anumite aspecte juridice ale serviciilor societății informaționale, în special ale comerțului electronic, pe piața internă (directiva privind comerțul electronic) trebuie să fie interpretat în sensul că furnizorul de servicii este obligat să furnizeze destinatarilor serviciului, încă dinainte de încheierea unui contract cu aceștia din urmă, în afară de adresa de poștă electronică, și alte informații care permit contactarea rapidă, precum și o comunicare directă și eficientă. Aceste informații nu trebuie să reprezinte în mod obligatoriu un număr de telefon. Acestea pot consta într-un formular de contact electronic prin intermediul căruia destinatarii serviciului pot să se adreseze pe internet furnizorului de servicii și la care acesta răspunde prin poșta electronică, cu excepția situațiilor în care un destinatar al serviciului, care, după contactarea prin mijloace electronice a furnizorului de servicii, este privat de acces la rețeaua electronică, îi solicită acestuia din urmă accesul la un mijloc de comunicare diferit de mijloacele electronice.

(¹) JO C 223, 22.9.2007.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 16 octombrie 2008 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Lunds tingsrätt — Suedia) — Svenska staten genom Tillsynsmyndigheten i Konkurser/Anders Holmqvist

(Cauza C-310/07) (¹)

(Apropierea legislațiilor — Protecția lucrătorilor salariați în cazul insolabilității angajatorului — Directiva 80/987/CEE — Articolul 8a — Activități în mai multe state membre)

(2008/C 313/12)

Limba de procedură:suedeza

Instanța de trimitere

Lunds tingsrätt

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Svenska staten genom Tillsynsmyndigheten i Konkurser

Pârât: Anders Holmqvist

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Lunds tingsrätt — Interpretarea articolului 8a din Directiva 80/987/CEE a Consiliului din 20 octombrie 1980 privind apropierea legislațiilor statelor membre referitoare la protecția lucră-

torilor salariați în cazul insolabilității angajatorului (JO L 283, p. 23, Editie specială, 05/vol. 1, p. 197), astfel cum a fost modificată prin Directiva 2002/74/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 septembrie 2002 (JO L 270, p. 10, Editie specială, 05/vol. 6, p. 149) — Garanție privind plata salariilor pentru un lucrător angajat într-o întreprindere de transporturi rutiere care are sediul și unicul centru de activitate într-un stat membru și care efectuează livrări de mărfuri între statul membru de origine și alte state membre.

Dispozitivul

Articolul 8a din Directiva 80/987/CEE a Consiliului din 20 octombrie 1980 privind apropierea legislațiilor statelor membre referitoare la protecția lucrătorilor salariați în cazul insolabilității angajatorului, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2002/74/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 septembrie 2002, trebuie interpretat în sensul că, pentru a se considera că o întreprindere stabilită într-un stat membru desfășoară activități pe teritoriul unui alt stat membru, nu este necesar ca aceasta să dispună de o sucursală sau de un sediu permanent în acest alt stat. Cu toate acestea, este necesar ca această întreprindere să aibă în acest din urmă stat o prezență economică stabilă, caracterizată prin existența unor mijloace umane care să îi permită realizarea de activități în acest alt stat. În cazul unei întreprinderi de transport stabilite într-un stat membru, simpla circumstanță că un lucrător angajat de aceasta în statul membru respectiv efectuează livrări de mărfuri între acest din urmă stat membru și un alt stat membru nu poate permite să se constate că întreprinderea respectivă are o prezență economică stabilă într-un alt stat membru.

(¹) JO C 211, 8.9.2007.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 16 octombrie 2008 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Juzgado de lo Mercantil — Spania) — Kirtruna SL, Elisa Vigano/Red Elite de Electrodomésticos SA, Cristina Delgado Fernández de Heredia, Sergio Sabini Celio, Miguel Oliván Bascones, Electro Calbet SA

(Cauza C-313/07) (¹)

(Politică socială — Directiva 2001/23/CE — Transfer al unei întreprinderi — Menținerea drepturilor lucrătorilor — Procedură de insolabilitate — Subrogare în contractul de închiriere)

(2008/C 313/13)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Juzgado de lo Mercantil